

Esperes jelölti bemutatkozás 2020. októbere
„Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! –
mondja a Seregek Ura.” (Zak 4,6)

Bemutatkozás: *Bukáné Zakar Zsuzsanna vagyok, 1966. 12. 31-én születtem Debrecenben, 1992-ben szenteltek lelkésszé a Nagytemplomban és 1993 óta szolgállok a Debreceni Református Egyházmegyében, 27 éve a Debrecen-Ebes-Szepesi Református Egyházközségben. Férjem, Buka László tanár a Dóczy Református Gimnáziumban, 33 éve vagyunk házасok, három felnőtt gyermekünk van.*

Tapasztalatok:

- *27 éve missziói kirendelést kaptam arra a településre, ahol felnőttem. Első perctől kezdve ismertem azokat, akikhez küldtettem, ők is ismertek engem. Ez egyszerre volt előny és hátrány. Azt megtanultam, hogy egy teljesen szekularizált közegben a „tiszteletesség” nem jár alaphól, de megszületik, megszülethet az idők folyamán. Maroknyi volt a gyülekezet akkor, nem is volt minden vasárnap istentisztelet, de szerettünk volna templomot építeni. Ez 1997-re valósult meg, azóta, 2012-ben bővítettük is a templomunkat. A missziói státuszunk 2013-tól anyaegyházközségre változott. 27 év során nagyon átalakult a gyülekezet, több a fiatal, és egész családok vesznek részt a gyülekezet életében. Jelenleg 5 bibliakörünk van, köztük férfikör is. Nagyszerű munkatársaim vannak, a presbitérium minden tagja szolgáló életet él, de sok egyháztag is aktívan vesz részt a gyülekezet életében. A megtett út alapján elmondhatom, hogy **tudom milyen kicsinek lenni, küzdeni és építkezni kövekből és „lelkekből” is.** Mivel parókia építésére mostanáig nem volt lehetőségünk Ebesen, így 35 éve Debrecenben élek a családommal, ez alapján **tudom, milyen debreceninek lenni.***
- **Egyházmegyénkben** *12 éven át töltöttem be bírói tisztséget. A tárgyalt ügyek révén bepillantást nyertem abba, hogy milyen veszélyek, kísértések, kisiklások lehetnek a lelkeszi pályán. **Reálisan látom a lelkipásztori élet nehézségeit.** 10 éve vagyok egyházmegyei katechetikai előadó. Ez az időszak a 2013-ban bevezetett kötelezően választható hit-és erkölcsstan okán különösen érdekes volt. A jelenleg is érvényben lévő, a Zsinatunk által 2012-ben elfogadott keret tantervünket megalkotó munkacsoport tagja voltam, valamint 27 éve folyamatosan részt veszek a hitoktatásban. **Reálisan látom a családok életét, helyzetét.** Az elmúlt 6 évben Egyházmegyénk Tanácsának tagja lehettem. Az egyházlátogatások során 12 gyülekezetet ismerhettem meg közelebbről. A találkozások alkalmával mindig a közösség gyakorlására tettem a hangsúlyt, valamint az **egymástól tanulás** lehetőségét is láttam az egyházlátogatás alkalmain. **Úgy érzem, hogy reálisan látom az Egyházmegyénket is.** A *Közösség Magazin munkatársa vagyok indulása óta. Jelenleg részt veszek a RefKatedra munkaközösségében, valamint az idén év elején megalakult „Reformáció Városa Debrecen” munkacsoportban, melyet sajnos hátráltat a járványos helyzet. 2016-ban a Tiszántúli Református Egyházkerület jelölése alapján Zsinati bírónak választottak.**

Céloom: Jézus Krisztus missziói parancsára figyelve, annak teljesítésén közösen munkálkodva, közvetlen, bizalmon és őszinteségen alapuló közösségként élni, örömmel szolgálni. Egymást jobban megismerve, támogatva, közös tudástárat létrehozva, megőrizve és megerősítve református karakterünket.

Ennek megvalósításához vezető lépések, gondolatok, elképzelések:

- *Egyházmegyénk gyülekezeteinek, lelkipásztorainak pásztorolása, a remélt bizalom elősegítése, közösségi érzés, összetartozás megélése, elhívásunk megerősítése. (Látogatások, beszélgetések, együtt gondolkodások és közös lelki alkalmak által.)*
- *Egyházmegyénk sokszínűségének figyelembe vétele. Szeretnék szembenézni a városi és a vidéki kihívásokkal, a népegyházi örökséggel, (ahol ez életben van még), valamint intézmény fenntartó voltunkkal és a hitvalló egyház formálódásával is. Ezáltal megértve, melyik gyülekezet milyen körülmények között él, hol mire lehet építeni és milyen **lehetőségek rejlenek a helyi körülményekben**. Szeretném segíteni a tapasztalatok megosztását: kinek milyen segítségre lenne szüksége és milyen segítséget, tapasztalatot tud felajánlani. Ha lehetőséget kapnék rá, az első 3-4 hónapban minden egyházköztség elnökségével megbeszelnénk a gyülekezetük helyzetét és minden lelkipásztorral négy szemközti beszélgetést kezdeményeznék. Tiszteletben tartom a gyülekezetek autonómiáját, ugyanakkor szeretném kiemelni, hogy az elmúlt ciklusokban jó alapok lettek lerakva az egyházmegyén belüli szolidaritás működéséhez, s **minden, ami jó, méltó a megtartásra**.*
- *Debrecen városa és Egyházmegyénk református arculatának megerősítése kiemelt figyelmet érdemel. Igaz arculat, valódi tartalommal feltöltekezve! Ezen a területen különösen fontos a hatékony együtt működés Egyházkerületünkkel. Szükségesnek tartom a valós igények felmérését az iskolaügyben is, arra nézve, hogy legyen lehetőségünk jelen lenni a középiskolákban, kollégiumokban. Miután 760(!) iskolás más felekezet által fenntartott iskolában tanul református hit-és erkölcstant Debrecenben, időszerű annak megvizsgálása, hogy lehetséges-e új református iskola, szakiskola indítása, vagy állami szférából átvétele. Épp ilyen fontosságúnak tartom, hogy szorosabb kapcsolatot ápoljunk az Egyházmegyénk területén működő református iskolákkal, ezáltal is figyelve a fiatal korosztályra, a jövő egyházára.*
- *Presbiterek, egyháztagok tanítása, szolgálatba állítása, **munkatársak képzése**, együtt működve a Presbiteri Szövetséggel, megélve az egyetemes papság elvét. **Hiszek a fellépésében közvetlen, beszédében érthető, befogadó és lelkigondozói indíttatású egyházban**. Ez minden lelkész, presbiter és egyháztag közös ügye, feladata, küldetése.*
- *Az egyház mindenkor egy adott társadalomba beágyazódva működik, ugyanakkor örök üzenet, az evangélium hirdetője, hordozója. Szembe kell néznünk a társadalmi változásokkal, **szükséges új kapcsolódási pontok keresése, megtalálása a társadalom különböző rétegei felé**. Ehhez kapcsolódóan időszerű a kazuális szolgálatok, a sákramentumok kiszolgáltatásának átgondolása, törekedve közös állásfoglalásra, együtt működve a Debreceni Református Hittudományi Egyetem tanáraival. Ezekkel kapcsolatban párbeszéd folytatása, jó belső*

kommunikáció elősegítése. Sokszor beszélünk arról, hogy ma „lelki éhség” van sok ember lelkében, szívében, s ez valóban nyilvánvaló tény. Halljuk meg együtt Krisztus erőteljes szavát: „Ti adjatok nekik enni!” (Mk 6, 37)

- *Kezdeményezések a város felé, református programok szervezése, templomaink hatékonyabb megismertetése nélkülözhetetlen. Ehhez jó és időszerű külső kommunikáció szükséges, valamint a gyors válaszok megtalálása a világválság, pandémia, klímaváltozás miatt felvetődő kérdésekre, nem elfelejtkezve a diakóniáról sem. Ez folyamatos jelenlétet és szolidaritást igényel.*

Minden nagy és jelentős változás az első, talán kicsinek tűnő lépéssel kezdődik, de ami rajtunk áll, meg kell tenni, el kell indulni, egyenként is és együtt is. Isten elhívó szava mindig az ismeretlenbe, a látszólagos pusztaságba hív, ahol azonban (túl a komfortzónánk kényelmén) átélhetjük, hogy „Az Úr vezet majd szüntelen.”(Ézs58, 11).

Kívánom Isten vezetését mindnyájunk számára. Hiszem, hogy bennem is az Isten Lelke lakozik!

Testvéri szeretettel:

Bukáné Zakar Zsuzsanna